

Дѣтски творби.

Домашно упражнение по картинката, помѣстена въ кн. 3 на сп. „Българче“.

Прѣзъ пролѣтѣта, единъ заможенъ селянинъ си е развѣдилъ разни домашни животни, като кокошки, гължби, за които е приспособенъ гължбарникъ,; още квачка съ дребни пиленца, нѣколко петли и др. Между другитѣ животни имаше и куче, кжщичката на което бѣше построена близо до дъсчената ограда, която дѣлеше двора отъ градината. Кучето, като домашенъ и вѣренъ приятель въ домакинството, било оставено да пази кжщата съ полезнитѣ домашни животни. Въ единъ хубавъ пролѣтенъ день, когато слънцето е оживило всичко съ своитѣ лжчи, домакинътъ отишелъ на полска работа, вѣнъ отъ града и оставилъ домашнитѣ животни на свобода. Кокошкитѣ се разпрѣснали по зелената трѣва, квачката съ малкитѣ пиленца сжщо, по-слабитѣ се скрили подъ крилѣтъ на майка си да се топлятъ, а по-силнитѣ се разшавали около нея, едно се пѣкъ възкачило върху гърба ѝ. Гължбитѣ си захвъркали около гължбарника и загугуцали. А кучето, като тѣхенъ близъкъ домашенъ приятель, било близо около тѣхъ, но нещешъ ли, тъкмо когато всички се любували отъ хубавата приroda, единъ тѣхенъ неприятель се явилъ случайно и до толкова ги изплашилъ, че кучето залаяло и затичало, та едвамъ могло да се задържи на синджиря си. Пѣтлитѣ изплашени, единия срѣщу оградата съ увиснали до земята крилѣ, закудкудакалъ, другия на оградата, третия по трѣвата се разбѣгалъ, квачката съ пиленцата се разшавали, едни насамъ, други натамъ, гължбитѣ се захвъркали около тѣхъ и почнали да се прибиратъ въ гължбарника си и така се нарушило спокойствието на всички.

Ангелъ Т. Славчевъ.

уч. IV-то отдѣление.

8/XII. 1919 г., гр. Горна Орѣховица.